

nordligere eller sydligere, thi det er ikke i den Egn af Sjælland, at Rampen vil blive ført.

Frederiksen: Det glæder mig i høj Grad af den ærede Ministers Udtalelser at erfare, at han er fuldkommen enig om, at den Linie, vi anbefale, er hensigtsmæssig; thi, forsaavidt jeg forstod Ministerens Udtalelser ogsaa nu, da han gjentog, hvorledes han var stillet, var hans Stilling, den, at han var overbevist om, at den nordligere Linie var den bedste, og at den eneste Grund var de militaire Hensyn; men disse militaire Hensyn vil jeg ganske vist ikke tillægge nogen Vægt; og jeg haaber heller ikke, at det høie Thing vil det. Jeg troer nu i Mod sætning til den ærede sidste Taler, at det ikke er disse Broer, men Egnen ved Kolding, der sigtes til ved de militaire Grunde. Men jeg gad dog vidst, om Thinget — allermest efter de Oplysninger, vi have hørt af Krigsministeren —, at vi hernede ved Sjællands Grændser, skulle tage saadanne militaire Hensyn, skulle lade være at bygge den Bane, som er den bedste, fordi den er kortest, billigst og hensigtsmæssigst. En stor Militairstat som Preussen og Frankrig kan maaffee bygge sine Baner af militaire Hensyn. Jeg troer dog ikke, at vi i Danmark skulle komme ind paa dette System.

Indenrigsministeren: Jeg troer, at det ærede Medlem, som nu satte sig, gjorde mig nogen Uret, naar han sagde, at jeg skulde have fremhævet den militaire Grund som den eneste. Jeg vilde uden Nødvendighed trætte det høie Thing, dersom jeg vilde have givet mig til nærmere at gjentage de Udtalelser, som ere komne frem til Fordeel for den lige Linie fra Esbjerg over Gjording til Lunderskov. Grunden til, at jeg har fraveget tidligere Udtalelser, har jeg ingenlunde sagt alene var den militaire Grund; de samme Anskuelser, som have gjort sig gjældende her i Thinget, have jo ogsaa maattet virke paa mig. Naar de to ærede sidste Talere og navnlig det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Høgsbro) have udtalt, at man i tidligere Krige ikke har forsvaret Overgangen over Kongeaalen, have de vistnok ganske væsentlig Ret dert; men

bengang havde man ingen Jernbane som den, der nu er Spørgsmaal om at lægge fra Øst til Vest. Har man en Jernbane fra Fredericia til Esbjerg, kan man med en ganske anden Kraft forsvare de mindre godt forsvarede Punkter i Kongeaadalen, idet man hurtig kan trække Tropperne bort derfra eller kaste dem derhen. Det er jo tilstrækkelig godtgjort her fra flere ærede Talers Side, hvad der taler til Fordeel for den lige Forbindelse over Gjording, og dertil slutter jeg mig. Det er Anskuelser, som have gjort sig gjældende i Rejseringen ved Sagens Overveielse, og jeg maa saaledes bestemt protestere mod, at det alene er militaire Grunde, der have været de afgjørende.

Frederiksen: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Der er allerede begjært Afslutning af Forhandlingerne.

Frederiksen: Jeg frafalder da Ordet.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning.

Forflag af Udvalgets Mindretal (Naben, Kruse og Th. Nielsen) og tillige af Frederiksen, Høgsbro, Bøjsen, H. C. D. Müller, Steenstrup, Rosod, Berg, C. B. Nyholm, B. Christensen, Alberti, A. Christensen, E. Larsen, Jens Jørgensen, Chr. Pedersen og Luren:

I 2den Linie sættes istedetfor „Gjording“: „Gredsted“.

hvorover der var begjært Afstemning ved Navneopraab af: N. Hansen, Müllen, D. Christensen, H. Jensen, Rotwitt, Rugaard, S. Pedersen, P. Pedersen (Frederiksborg Amts 3die Valgfreds), Albertsen, Zahle, S. P. Christensen og Schroll, blev, som det af nedenstaaende Liste vil sees,

forkastet med 53 Stemmer imod 22.

Ja.

Müller, H. C. D.; Nielsen, Th.; Nyholm, C. B.; Nyholm, E. C.; Pedersen, Chr.;